

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 8010

Doknr.
163089

Dato
29-11-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 1. november 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 88 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mira Issa Bloch (ALT).

Spørgsmål nr. 88:

Ministeren bedes redegøre for borgeres og deres pårørendes rettigheder under overvågning i eget hjem forud for bevilling af hjælp, idet det lægges til grund, at overvågning i praksis vil omfatte samtlige medlemmer af husstanden, herunder hvilken garanti borgere og pårørende har for, at manglende samtykke til overvågning ikke fører til forringelse af den hjælp, der bevilges?

Der henvises til kronikken "Kommunernes overvågning af borgere med handicap er indgribende og ydmygende", bragt på Information.dk den 25. oktober 2019.

Svar:

En borger har pligt til at medvirke ved oplysningen af sin sag. Dette gælder også i de tilfælde, hvor kommunen vurderer, at det som led i sagsoplysningen er nødvendigt at foretage observationer af dagligdagssituationer i borgerens hjem, fordi oplysningerne ikke kan tilvejebringes på en mindre indgribende måde. Det skal herved understreges, at observationerne naturligvis skal finde sted så hensynsfuldt og kortvarigt som muligt og med størst mulig respekt for borgerens og øvrige husstandsmedlemmers integritet.

I mit arbejde med at følge op på regeringens handicappolitiske målsætninger vil jeg derfor også se på, om der er behov for at gentænke rammerne for de behovsvurderinger, som ligger til grund for de kommunale afgørelser.

Ankestyrelsen har fastslået, at en borger kan afslå at medvirke ved observationer i eget hjem, hvis borgeren har en rimelig grund dertil, f.eks. at borgeren ikke finder det etisk i orden at skulle observeres i intime situationer. Kommunen skal selvfølgelig respektere dette og afgøre sagen på det foreliggende grundlag. Dermed kan det ikke udelukkes, at borgerens afslag på at medvirke til observationer i eget hjem kan få indflydelse på omfanget af den bevilgede hjælp. Dette skal dog sammenholdes med det forhold, at de oplysninger, som borgeren afslår at medvirke til tilvejebringelse af ved observation i hjemmet, meget ofte vurderes at kunne tilvejebringes på anden vis, f.eks. ved beskrivelser af funktionsniveau fra borgeren selv eller en relevant fagperson, således at de uanset borgerens afslag på medvirken vil kunne indgå i grundlaget for afgørelsen.

Med venlig hilsen
Astrid Krag